

Husitský vojevůdce Jan Žižka asi miluje tramskou muziku. Letos už posedmnácté se ponesou libé tóny kytar, na jednu bude hrát i Štěpán Rak, od ohně přes louku až k uším majestátní sochy slavného vojevůdce v areálu Žižkova rodiště v Trocnově u Borovan. V novém termínu v předposledním květnovém víkendu se stává festival Jihočeské zpívání jednou z prvních příležitostí prožít naplno pohodu letních akcí pod širým nebem.

„Jediné co nedokážeme ovlivnit je počasí, všechno ostatní jsme se za těch sedmnáct let pořádání festivalu naučili ,“ říká s úsměvem zjemňujícím odvážné prohlášení kapelník pořádající skupiny Rybníkáři Jiří Krška Kolumbus. Nutno však přiznat, že v tomto případě se nejedná o nějaké chvástání. Program festivalu má ustálenou a léty prověřenou formu. Vše začíná už v pátek večer komponovaným programem tematicky zaměřeným. „

Letošní téma je Havaj. Sám se těším, k jakým kostýmům a nápadům to návštěvníky bude inspirovat

„ poznamenává Jiří Krška a přidává důležitou poznámku: „

Kdo se na páteční večer dostaví v kostýmu tentokrát Havajském, získá krom našeho uznání i slevu na vstupné

„

Páteční večer na Trocnově nekončí karnevalovým programem a přehlídkou kostýmů. Naopak to je teprve začátek. Těsně před setměním zahraje představení pro děti i dospělé divadlo **Mrak** a následující společný jam-session obvykle trvá až do rána. Sobotní program nabízí odpolední koncertní šňůru, ve které se přestaví

Štěpán Rak

,

Rybníkáři

,

Votvící

,

Alternativa

a další kapely, ale nebude ochuzen ani o dopolední pohádku divadla

Xaver

ani o ježdění na koních ze Stáje POHODA nebo o ukázky řemesel. „

Letošním ozvláštněním koncertního programu bude vystoupení Furiantské muziky

„ připomíná Jiří Krška.

Ovšem pravou perlou letošního programu Jihočeského zpívání je malý recitál Štěpána Raka.

Získání kytarového virtuosa a jeho další návraty na Trocnov je jeden ze splněných

dramaturgických snů Jiřího Kršky. *„Od chvíle, co se mi před šestnácti lety dostala do rukou deska Teskně hučí Niagara, na které Štěpán Rak pojal svým virtuózním způsobem klasické tramské písničky, začal jsem snít. O tom, že jednou Štěpán Rak zahraje na Trocnově, kde jsme tenkrát začínali s festivalem Jihočeské zpívání*

se zakladatel festivalu. „

V prvních ročnících jsem neměl odvahu mistra oslovit, a přiznám se, že i později, když jsem Štěpánovi Rakovi poprvé telefonoval, byla ve mně malá dušička. Věděl jsem, že Štěpán sám sebe považuje za ortodoxního trampa a kamarádi mu říkají přezdívkou Brabouk, ale přesto mě překvapilo, že se příležitosti zahrát jihočeskému publiku v lůně přírody ve stínu sochy velkého vojevůdce chopil s chutí a nehraným nadšením. A pak se z toho stala taková ne sice pravidelná, ale tradice. Letos zahraje Štěpán Rak na Jihočeském zpívání počtvrté,

Noci na Trocnově bývají dlouhé

Napsal uživatel Ivan Studený
Úterý, 10 Květen 2011 22:08

“dodal Jiří Krška, který Štěpána Raka uznává jako svůj kytarový vzor, byť prý těžko dostížitelný.

Program a atmosféru Jihočeského zpívání si pochvalují muzikanti, kteří se rádi vracejí nejen jako účinkující, ale i co by prostí diváci. „*Noci v Trocnově bývají dlouhé s ranní diagnózou unavených hlasivek*“, vysvětluje Petr Vratný z kapely Hluboké nedorozumění, který je pravidelným návštěvníkem i účinkujícím na Jihočeském zpívání. Jeho postřeh potvrzuje i vzpomínka Lukáše Kazíka z kapely Epy de Mye: “*Ani nevím jak, skončili jsme všichni u jednoho ohně, kde to opravdu žilo. Na prstech jedné ruky jsem napočítal pět kytar, na prstech druhé ruky dalších pět a nebýt toho, že jsem měl ponožky a neviděl si na prsty u nohou, mohl jsem klidně počítat dál. A tak se zpívalo a hrálo a zpívalo a hrálo, no prostě až do rána - co si přát víc*“, rozjímá Lukáš Kazík.